

intet Sted at lade Livsstraffen staae som eneste Straf, men altid at lade den staae som Alternativ med livsvarigt Strafarbejde.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallefen: Jeg har paastaet, at naar man mener, at det ikke er tilstrækkeligt at sætte en Forbryder i et sikkert Fængsel, men at man maa hugge Hovedet af ham, for at sikre Statens indre Fred, saa har man opstillet en falsk Guddom. Ingen vil med Sandhed her kunne komme og sige, at det har det Allermindste at gøre med Statens Sikkerhed, hvad enten en Forbryder sættes i et Fængsel — med Lænker om Benene, om det ærede Medlem vil — eller om Livet berøves ham. Statens Fred forstyrres ikke mere i det ene Tilfælde end i det andet. Det er derfor en falsk Guddom, man hylber, naar man siger, at Statens Sikkerhed beroer paa, at dette ulykkelige Hoved afhugges; den har Intet dermed at gøre. At det kan beroe paa en reen Tilfældighed, om det maa skee kan blive siddende, idet Venaadningsretten udøves forskjelligt, gjentager jeg, er uheldigt. Jeg har ansørt afdøde Bornemann som Autoritet, hvor jeg talte om, at Dødsstraffen stred mod Retfærdigheden, altsaa paa det theoretiske Gebeet, hvor jo han ogsaa udtaler, at Dødsstraffen strider mod den absolute Retfærdighed; jeg har desuden troet, at det var heldigt, naar en Autoritet, der nyder en saa overordentlig Anseelse og var en saa hæderlig Mand, netop siger, at Antallet og Vægten af de Stemmer, der ere mod Dødsstraffen, ere i uafbrudt Tiltagen, at det var heldigt for mig, der ogsaa tillod mig at sige det, til Bekræftelse at kunne anføre en saa god Autoritet. At hans Anskuelse om Dødsstraffens affrækkende Virkning er modsat min, er mig tilstrækkelig bejendt.

Müller: Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) har allerede indbrømt, at han heller ikke ansaae Dødsstraffens Execution for i og for sig at indeholde noget Affrækkende, og jeg forlader mig fuldkommen paa den Erfaring, han i saa

Henseende kan have, men han htrede tillige, at man maatte finde sig i, hvad der ikke kan være anderledes. Det er dog et Spørgsmaal, om det ikke kan være anderledes, og jeg er af den Mening, at det kan og bør være anderledes. Det ærede Medlem bemærkede vel, at i de Lande, hvor man har anstillet en Prøve med at afflasse Dødsstraffen, har Prøvetiden ikke været lang nok til at godtgjøre Hensigtsmæssigheden deraf, men hvortil linge skulle vi experimentere og prøve? Have vi selv prøvet? Hvor kunne vi i saa Henseende sammenligne os selv med andre Lande? Jeg tør tværtimod paastaae, at det i Lande, hvor man har gjort denne Prøve, har vilst sig, at Forbrydernes Antal idetmindste ikke er tiltaget. 3 Portugul f. Ex. har der ingen Execution fundet Sted i 18 Aar; nu staaer man der i Begreb med aldeles at afflasse Dødsstraffen, og i flere tydske Stater er det Samme Tilfældet. Fremdeles talte det ærede Medlem om, at det var en Trubsel, der stod i Loven, men en Trubsel kan fremtræde paa to Maader, enten derved, at den staaer i Loven, hvorved eventuelle Mallesicanter vide, hvad de have at vente, eller derved, at den fremtræder gennem Executionen. Det Første har ingen Betydning, og derom ere vistnok Alle enige, men det Sidste har efter min Mening heller ingen Betydning. Jeg troer ikke, at Bevidstheden er fuldkommen tilstede hos det Individ, der staar i Begreb med at begaae en Forbrydelse; jeg troer ikke, at Bevidstheden om den store Forbrydelse, hvori han staaer i Begreb med at gøre sig skyldig, er klar hos ham, og desuden er der altid, som bemærket af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen), Haab hos ham om, at hans Forbrydelse skal blive skjult. Disse to Momenter maa man ikke tabe af Sigte. Naar en Forbryder har sagt i et Forhør, at han nok vidste, hvad der ventede ham, er dette sikkert en Bevidsthed, han senere har faaet, men at Billedet af Skafottet har staaet levende for ham i Forbrydelsens Dieblig, troer jeg ikke. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) htrede sig om Venaadningsretten. Han er ogsaa for Vibeholdelsen af Dødsstraffen og htrede, at Venaadningsretten der maatte